REPUBLIKA HRVATSKA
TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU
Zagreb, Trg Johna Fitzgeralda Kennedyja 11

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Trgovački sud u Zagrebu, po sucu pojedincu Aleksandri Gumzej, u pravnoj stvari tužitelja Drago Sopta, Zagreb, Gornji Bukovac 37b, OIB: 79403528120, kojeg zastupa punomoćnik Igor Mucalo, odvjetnik u Zagrebu, Amruševa 8, protiv tuženika VEČERNJI LIST d.o.o. Zagreb, Oreškovićeva ulica 6H/1, OIB: 92276133102, kojeg zastupa punomoćnik Hrvoje Ladan, odvjetnik u Zagrebu, Metalčeva 5/VIII, radi povrede autorskih prava (vps. 3.700,00 EUR), nakon održane glavne rasprave zaključene 2. listopada 2026. u prisutnosti punomoćnice tužitelja i punomoćnika tuženika, s danom objave 27. listopada 2026.

p r e s u d i o j e

I. Utvrđuje se da je tuženik počinio povredu autorskog prava tužitelja na način da je njegovo autorsko djelo – fotografiju, neovlašteno i bez plaćanja autorske naknade koristio u članku objavljenom na web stranici tuženika pod naslovom „Odlični prijatelji – Modrić i Mandžukić nisu pričali tri godine. Objavljena je fotografija koja je oduševila sve Hrvate.“

II. Zabranjuje se tuženiku svako daljnje vršenje povrede autorskih prava tužitelja.

III. Nalaže se tuženiku da na ime naknade za povredu imovinskih prava autora isplati tužitelju iznos od 600,00 EUR jer je njegovo pravo povrijedio namjerno odnosno krajnjom nepažnjom, sa zakonskom zateznom kamatom od 29. lipnja 2023. do 29. prosinca 2023. po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, a od 30. prosinca 2023. do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, sve u roku od 15 (petnaest) dana.

IV. Nalaže se tuženiku da na ime naknade neimovinske štete zbog počinjenih povreda moralnih prava autora isplati tužitelju iznos od 200,00 EUR sa zakonskom zateznom kamatom od 29. lipnja 2023. do 29. prosinca 2023. po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, a od 30. prosinca 2023. do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, sve u roku od 15 (petnaest) dana.

V. Nalaže se tuženiku da o vlastitom trošku objavi izreku presude u dnevnim novinama "Večernji list" te na internet portalu https://www.vecernji.hr/, u roku od 8 (osam) dana od nastupanja pravomoćnosti ove presude.

VI. Odbija se kao neosnovan tužbeni zahtjev u dijelu kojim tužitelj potražuje isplatu iznosa od 2.400,00 EUR na ime naknade za povrede imovinskih prava autora jer je njegovo pravo povrijedio namjerno odnosno krajnjom nepažnjom, zajedno sa zakonskim zateznim kamatama od 29. lipnja 2023. do isplate, sve u roku od osam dana.

VII. Odbija se kao neosnovan tužbeni zahtjev u dijelu kojim tužitelj potražuje isplatu iznosa od 500,00 EUR na ime naknade neimovinske štete zbog počinjenih povreda moralnih prava autora zajedno sa zakonskim zateznim kamatama zajedno sa zakonskim zateznim kamatama od 29. lipnja 2023. do isplate, sve u roku od osam dana.

VIII. Odbija se kao neosnovan tužbeni zahtjev u dijelu kojim tužitelj zahtijeva da tuženik o svom trošku objavi cijelu presudu cijelu presudu u dnevnim novinama "Večernji list" te na internet portalu https://www.vecernji.hr/, u formatu preko cijele stranice, u roku od osam dana od nastupanja pravomoćnosti ove presude.

IX. Svaka stranka snosi svoj trošak ovog parničnog postupka.

Obrazloženje

1. Tužitelj u tužbi navodi u bitnome da je dugi niz godina renomirani i poznati fotograf, posebno po svojim fotografijama iz sportske domene, a među kojima se ponajviše ističe njegov rad kao službenog fotografa Hrvatskog nogometnog saveza. Tuženik je pak jedna od vodećih medijskih kuća u Hrvatskoj, čija je web stranica između ostalog prepoznatljiva i visoko posjećena upravo u spomenutoj sportskoj domeni. Tužitelj nadalje ističe da je autor fotografije hrvatskih nogometnih ikona Luke Modrića i Marija Mandžukića koja je fotografirana netom poslije nogometne utakmice Nizozemska – Hrvatska u polufinalu UEFA Lige nacija, na Stadionu Feijenoord „De Kuip“ u Rotterdamu, Nizozemska, 14. lipnja 2023. (dalje: fotografija). Dana 16. lipnja 2023. u 14:35 sati, fotografija je bez pristanka

tužitelja, dakle potpuno neovlašteno, javno prikazana i korištena ispod naslova članka autora Stjepana Meleša objavljenog na web-stranici tuženika pod naslovom „Odlični prijatelji – Modrić i Mandžukić nisu pričali tri godine. Objavljena je fotografija koja je oduševila sve Hrvate“ te je tuženik takvom neovlaštenom objavom fotografije povrijedio imovinska i moralna prava tužitelja kao njenog autora.

2. U odnosu na povredu imovinskih prava, tužitelj ističe kako je odredbama Zakona o autorskom pravu i srodnim pravima (Narodne novine, broj 111/2021, dalje: ZAPSP) određeno da autor ima isključivo pravo sa svojim autorskim djelom i koristima od njega činiti što ga je volja te svakoga drugog iz toga isključiti. U tom smislu autor može raspolagati svojim autorskim pravom na način da za drugoga osnuje pravo iskorištavanja svojeg autorskog djela ili mu prepustiti ostvarivanje autorskog prava ugovorom, davanjem odobrenja ili dozvole za korištenje ili drugim pravnim poslom. Iako iz predmetnog članka proizlazi da je fotografija preuzeta s Instagram profila Hrvatskog nogometnog saveza, te je u njenom lijevom donjem uglu navedeno s: „Foto: HNS CFF“, Hrvatski nogometni savez nije autor fotografije, već je autor iste ovdje tužitelj. Tužitelj ukazuje i da nikada nije dao dopuštenje ili suglasnost za javno prikazivanje i korištenje predmetne fotografije, osim u korist Hrvatskog nogometnog saveza, niti mu je dao pravo da fotografijom dalje raspolaže u korist tuženika, niti je Hrvatski nogometni savez dao takvo dopuštenje tuženiku te da je iz navedenog razvidno da je raspolaganje fotografijom na način kako je to napravio tuženik nezakonito te da su time povrijeđena imovinska prava tužitelja.

3. Vezano za moralna prava tužitelja tužitelj, pozivajući se na odredbu čl. 28. ZAPSP-a, ističe da u slučaju opisanog članka nije bio označen kao autor, ni na samoj fotografiji, a niti bilo gdje drugdje u članku te da iz navedenog proizlazi da su pored povrede imovinskih prava, povrijeđena i moralna prava tužitelja.

4. Nadalje, tužitelj ukazuje da je članak svo vrijeme i dalje dostupan na web-stranici Večernjeg lista putem sljedeće poveznice: https://www.vecernji.hr/sport/modric-i-mandzukic-nisu-pricali-tri-godine-objavljena-je-fotografija-koja-je-odusevila-sve-hrvate-1688237 te da se takvim postupanjem neovlašteno javno prikazivanje i korištenje fotografije i dalje nastavlja te se time tužitelju nastavlja uzrokovati daljnja šteta povredom njegovih moralnih i imovinskih prava.

5. Budući da nije imao drugog izbora, tužitelj ističe da je u svrhu zaštite svojih prava angažirao odvjetnika, koji se u svojstvu njegovog pravnog zastupnika 29. lipnja 2023. pisanom opomenom pred tužbu obratio tuženiku u pokušaju mirnog rješenja spora sa zahtjevom za plaćanje autorske naknade za neovlašteno korištenje fotografije. Međutim, do dana podnošenja ove tužbe, tužitelj nije dobio nikakav odgovor od strane tuženika (niti je tužiteljeva fotografija uklonjena iz predmetnog članka).

6. Tužitelj ukazuje da je iz svega navedenog razvidno da je došlo do povrede njegovih autorskih prava zbog neovlaštenog i nezakonitog korištenja

predmetne fotografije te sukladno tome temeljem odredbe čl. 279. ZAPSP-a zahtijeva prestanak povrede svojih autorskih prava i zabranu takve ili svake slične povrede od strane tuženika.

7. Nadalje, uslijed tuženikovog neovlaštenog korištenja njegove fotografije tužitelj ističe da mu pripada pravo na naknadu predviđenu odredbom čl. 281. st. 1. ZAPSP-a u iznosu od 1.500,00 EUR, budući da je to iznos naknade koju bi tužitelj inače zahtijevao i naplatio od tuženika za korištenje ove fotografije. Kao dokaz navedenoj tvrdnji tužitelj prilaže Ugovor o nagodbi sklopljen s Hrvatskom radiotelevizijom iz koje je razvidno da je tužitelj za neovlašteno korištenje dvije svoje fotografije vrlo slične tematike (fotografija Šime Vrsaljka nakon utakmice Hrvatska – Engleska te fotografija Hrvatske A nogometne reprezentacije nakon utakmice Francuska – Hrvatska) naplatio iznos od 5.000,00 EUR.

8. Tužitelj ističe i da prilikom određivanja visine naknade za neovlašteno korištenje treba primarno treba uzeti u obzir činjenicu da je predmetna fotografija ekskluzivna i posebno vrijedna jer ne postoji druga fotografija Luke Modrića i Marija Mandžukića poslije utakmice Nizozemska – Hrvatska u polufinalu UEFA Lige nacija, a iz samog tuženikovog članka proizlazi da se radi o prvoj zajedničkoj fotografiji Mandžukića i Modrića nakon tri godine, koja se u članku karakterizira kao činjenica koja ukazuje ponovno prijateljstvo ove dvije, izvjesno najveće, hrvatske nogometne ikone. U tom kontekstu iznos naknade može biti samo veći od iznosa koji je tužitelj dobio u Nagodbi s HRT-om, a budući da fotografije iz Nagodbe nisu ekskluzivne kao Fotografija koja je predmet tužbe.

9. Također, zbog same prirode djelatnosti kojom se tuženik bavi i renomea kojeg je obavljanjem iste stekao, tuženik je svakako upoznat, odnosno, morao bi biti upoznat s pravnim okvirom zaštite autorskih prava u Republici Hrvatskoj. Sukladno tome, tuženik je morao prilikom korištenja sporne fotografije uložiti dužnu pažnju i saznati tko je autor fotografije koju kani koristiti. Također, morao je s autorom prethodno regulirati uvjete korištenja i pripadajuću naknadu. Tuženik je sve to propustio učiniti zbog čega tužitelj sukladno članku 286. ZAPSP-a traži dosuđivanje dvostrukog iznosa naknade imovinske štete jer su imovinska prava autora povrijeđena namjerno, odnosno barem iz krajnje nepažnje. Navedeno dakako proizlazi iz činjenice da je tuženik znao, odnosno morao je znati tko je autor fotografije koju koristi i da je ta fotografija zaštićena autorskim pravom, a nije tražio dozvolu za korištenje iste na opisani način. Sukladno navedenom, ukupna visina naknade imovinske štete koju tužitelj potražuje iznosi 3.000,00 EUR (2 x 1.500 EUR).

10. Nadalje, nenavođenjem tužiteljevog imena prilikom korištenja fotografije povrijeđena su i njegova moralna prava, i to pravo na priznanje autorstva čime je nastao obveznopravni odnos odgovornosti za štetu na temelju kojeg tužitelj potražuje daljnji iznos od 700,00 EUR kao naknadu neimovinske štete. Prema mišljenju tužitelja, istaknuti iznos predstavlja pravičnu naknadu koja je razmjerna veličini nastale povrede i to posebno iz razloga što se radi o povredi čija se zaštita jamči i Ustavom Republike Hrvatske, a koja je nastala u okviru profesionalne djelatnosti tuženika koji

je dužan voditi računa o pravima intelektualnog vlasništva. Također, u obzir je potrebno uzeti i činjenicu da povreda u kontinuitetu traje i danas, budući da je predmetni članak s fotografijom cijelo vrijeme dostupan, i to usprkos zaprimljenoj opomeni.

11. Zaključno, tužitelj sukladno odredbi čl. 283. ZAPSP-a zahtijeva da se presuda kojom se prihvaća tužbeni zahtjev objavi u dnevnim novinama „Večernji list“ te na Internet portalu https://www.vecernji.hr/.

12. Tuženik se u odgovoru na tužbu usprotivio osnovi i visini tužbenog zahtjeva te ističe kako su tužiteljevi navodi paušalni i neosnovani. Opreza radi, kako ne bi bio prekludiran, ističe da je sporna fotografija objavljena sukladno odredbama članka 89. ZAPSP-a. Tuženik navodi i da tužitelj, bez ikakvog uporišta u činjenicama očigledno precjenjuje značaj i vrijednost svoje fotografije te ukazuje kako sadržaj predmetne fotografije ni po čemu nije ekskluzivan, rijedak niti poseban, već da, upravo suprotno, medijski prostor obiluje fotografijama Luke Modrića i Marija Mandžukića. Dokaze na kojima tužitelj zasniva svoje zahtjeve i argumentaciju smatra neprimjenjivim u ovom postupku budući da se radi o neusporedivim činjeničnim i pravnim situacijama, a posebno kao neprikladan dokaz ističe nagodbu sklopljenu s HRT-om.

13. S obzirom na sve navedeno, tuženik ističe kako priznaje osnovanost točaka I. i II. tužbenog zahtjeva u cijelosti te čini nespornom činjenicu da je tužitelj autor predmetne fotografije, dok u odnosu na točku III. tužbenog zahtjeva priznaje osnovu i visinu u iznosu od 50,00 EUR (2x25,00 EUR).

14. Osporava osnovanost i visinu točke IV., V. i VI. tužbenog zahtjeva budući da nema mjesta naknadi štete u ovom postupku, pa time niti objavi presude, a pogotovo ne u dnevnom listu Večernji list s obzirom na predmet spora. Konačno, tuženik ističe kako Zakon o medijima jasno propisuje procesno pravne preduvjete koje je potrebno ispuniti da bi se moglo ostvarivati pravo na naknadu štete zbog objave informacije u medijima (fotografija se prema tom istom zakonu smatra informacijom), a tužitelj navedeno nije ispunio.

15. Zaključno, tuženik predlaže sudu sukladno odredbi čl. 40. Zakona o parničnom postupku, odrediti vrijednost predmeta spora u visini iznosa od 15.000,00 EUR, a s obzirom na to da tužitelj postavlja ukupno pet različitih tužbenih zahtjeva koji su dijelom novčani, a dijelom nenovčani te je stoga u tužbi naznačena vrijednost predmeta spora prenisko naznačena.

16. U daljnjem tijeku postupka stranke su ostale kod tvrdnji iznesenih u tužbi, odnosno odgovoru na tužbu.

17. Tijekom postupka sud je izvršio uvid te pročitao sadržaj isprava koje prileže spisu i to: presliku članka „Odlični prijatelji – Modrić i Mandžukić nisu pričali tri godine. Objavljena je fotografija koja je oduševila sve Hrvate“ (list 8.-15. spisa), presliku Ugovor o nagodbi br. P-10432/2023 između tužitelja i HRT-a (list 16.-17. spisa), sudsku praksu (list 18.-45. spisa), dopis društva Pixsell Media d.o.o. (list 77. spisa), dopis društva HANZA MEDIA d.o.o..

(list 78. spisa), izveden je dokaz saslušanjem tužitelja (list 69.-72. spisa) te je izveden dokaz po stalnom sudskom vještaku za fotografiju – intelektualno vlasništvo i autorska prava Davoru Horvatu, mag.art. (Nalaz i mišljenje, list 89.-97. spisa, 114.-118. spisa).

18. Sud je na ročištu održanom 2. listopada 2026. odlučio da se predloženi, a neizvedeni dokaz saslušanjem svjedoka Stjepana Meleša neće izvesti. Naime, okolnost na koju je tuženik predložio da se isti sasluša, odnosno na okolnost da je sporna fotografija objavljena sukladno odredbi čl. 89. ZAPSP-a nije odlučna za rješenje ovog spora. Pri tome valja naglasiti da je tuženik tek nakon zaključenja prethodnog postupka predložio da isti bude saslušan i na okolnost da je tuženik imao potrebne suglasnosti Hrvatskog nogometnog saveza za korištenje sporne fotografije, pa je stoga bio prekludiran u iznošenju navedenog dokaznog prijedloga (čl. 299. ZPP-a).

19. Nakon savjesne i brižljive ocjene svakog dokaza zasebno i u njihovoj ukupnosti te na temelju rezultata cjelokupno provedenog postupka u skladu s odredbom članka 8. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine, broj: 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07 - Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 84/08, 96/08 – Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 123/08 – ispr., 57/11, 148/11 – proč. tekst, 25/13, 89/14 - Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 70/19, 80/22, 114/22, 155/23 i 146/25; dalje u tekstu: ZPP) ovaj sud došao je do uvjerenja da je tužbeni zahtjev djelomično osnovan.

20. Predmet ovog postupka je građanskopravna zaštita autorskih prava tužitelja kao autora u tužbi opisane fotografije Luke Modrića i Marija Mandžukića plaćanjem naknade u iznosu od 3.000,00 EUR, odnosno u dvostrukom iznosu od odgovarajuće uobičajene naknade radi neovlaštenog korištenja tužiteljevih autorskih djela odnosno predmetnih fotografija od strane tuženika u smislu odredbe čl. 286. Zakona o autorskom pravu i srodnim pravima (Narodne novine, broj 111/21; dalje: ZAPSP) te zaštita moralnih prava tužitelja kao autora utvrđenjem učinjene povrede, naknadom neimovinske štete u iznosu od 700,00 EUR te objavom presude u dnevnim novinama "Večernji list" i na portalu https://www.vecernji.hr/ na trošak tuženika za koju povredu tužitelj tvrdi da mu je nastala objavljivanjem predmetnih fotografija bez navođenja imena tužitelja kao autora protivno odredbi čl. 28. ZAPSP-a, a koja mu prema odredbama ZAPSP-a pripada.

21. Između stranaka nije sporno autorstvo tužitelja, činjenica da je tuženik objavio predmetnu fotografiju bez tužiteljevog odobrenja, bez navođenja imena autora i bez plaćanja autorske naknade, niti je sporna visina tužbenog zahtjeva s osnove naknade imovinske štete u iznosu od 50,00 EUR (25,00 EUR za tržišnu vrijednost i dvostruki iznos zbog povrede).

22. Između stranaka je sporno ima li tužitelj pravo na naknadu neimovinske štete s osnove povrede moralnih prava te posljedično visina iste. Sporan je i dio tužbenog zahtjeva kojim se traži od suda da tuženika obveže na objavu presude u dnevnim novinama Večernji list i na portalu https://www.vecernji.hr/, u formatu preko cijele stranice.

23. Autorsko pravo pripada, po svojoj naravi, fizičkoj osobi koja stvori autorsko djelo (čl. 4. st. 1. ZAPSP-a).

24. Odredbom čl. 26. st. 1. ZAPSP-a propisano je da autorsko pravo sadržava moralna i imovinska prava autora. Autorskim pravom štite se osobne i duhovne veze autora s njegovim autorskim djelom (moralna prava autora) te imovinski interesi autora u pogledu njegovog autorskog djela (imovinska prava autora - st. 2.), dok je st. 3. navedenog članka propisano da za svako korištenje autorskog djela autoru pripada naknada, ako tim Zakonom ili ugovorom nije drukčije određeno. Naknada se određuje kao cijena korištenja u privatnopravnom odnosu. Nadalje, odredbom čl. 28. st. 1. ZAPSP-a propisano je da autor ima prvo biti priznat i označen kao autor djela (pravo na priznanje autorstva), a osoba koja javno koristi autorsko djelo dužna je pri svakom korištenju naznačiti autora, osima ako autor u pisanom obliku izjavi da ne želi biti naveden ili ako način pojedinog javnog korištenja autorskog djela onemogućava navođenje autora (st. 2.). Autor ima isključivo pravo sa svojim autorskim djelom i koristima od njega činiti što ga je volja, te svakoga drugog od toga isključiti, ako zakonom nije drukčije određeno. To pravo obuhvaća, pravo umnožavanja, pravo distribuiranja (pravo stavljanja u promet), pravo priopćavanja autorskog djela javnosti i pravo prerade (čl. 32. ZAPSP-a). Ako je njegovo autorsko pravo protupravno povrijeđeno, autor ima pravo na zaštitu toga prava, kojega ovlašćuje da zahtijeva, između ostaloga, i plaćanje naknade za neovlašteno korištenje u skladu s odredbama čl. 281. odnosno čl. 273. ZAPSP-a. Dakle, obveza plaćanja naknade nastaje na temelju zakona samom činjenicom korištenja autorskog djela od strane korisnika, ako odredbama ZAPSP-a ili ugovorom nije drukčije određeno. Nadalje, onaj čije je pravo iz povrijeđeno namjerno ili krajnjom nepažnjom ima pravo zahtijevati od osobe koja je pravo povrijedila naknadu u dvostrukom iznosu od ugovorene (u daljnjem tekstu: penal), a ako nije ugovorena, od odgovarajuće uobičajene naknade (čl. 286. st. 1. ZAPSP-a).

25. S obzirom da u konkretnom slučaju nije sporno da je tuženik koristio predmetno autorsko djelo bez tužiteljevog odobrenja, to u skladu s odredbom čl. 273. ZAPSP-a tužitelj kao autor ima pravo na zaštitu toga prava plaćanjem naknade za neovlašteno korištenje.

26. U konkretnom slučaju nije sporno da je tužitelj autor predmetne fotografije, niti je sporno da je tuženik istu objavio na web stranici tuženika pod naslovom „Odlični prijatelji – Modrić i Mandžukić nisu pričali tri godine. Objavljena je fotografija koja je oduševila sve Hrvate.“

27. Slijedom navedenog, tuženik je koristivši predmetno autorsko djelo bez tužiteljevog odobrenja povrijedio tužiteljevo autorsko pravo te u skladu s odredbom čl. 172. ZAPSP-a tužitelj kao autor ima pravo na zaštitu tog prava plaćanjem naknade za neovlašteno korištenje.

28. Iz tužiteljevog iskaza na ročištu održanom 20. listopada 2025. proizlazi u bitnome da su Večernji list, kao i svi ostali mediji "zakotrljali" priču nakon što je Luka Modrić izdao svoju knjigu u kojoj je iznio da su on i Mandžukić imali hladan odnos tri godine. Nakon toga su se o tome svi raspisali i nakon

jedne utakmice u Rotterdamu su se njih dvojica zagrlili i tužitelju su s osmijehom pozirali na terenu da bi vjerojatno dali do znanja da nisu u hladnom odnosu. Napomenuo je da je jedini na terenu kao službeni fotograf Hrvatskog nogometnog saveza imao mogućnost to uslikati te da stoga od strane tuženika spomenuti Pixel i Cropix nisu imali tu mogućnost. Kada je vidio da je predmetna fotografija objavljena bez njegovog potpisa kao autora osjećao se grozno pri čemu je napomenuo da Večernjem listu u posljednjih deset godina nije bilo prvi put da objavljuju njegove fotografije bez dopuštenja pri čemu je napomenuo i da su cijeli tekst članka posvetili upravo toj fotografiji. Odgovarajući na upite tužitelj je istaknuo i da je prema njegovim saznanjima jedino Večernji list objavio neovlašteno predmetnu fotografiju. Na upit da li je Hrvatski nogometni savez dao pravo tuženiku da raspolaže ovom fotografijom, tužitelj je odgovorio da nije jer kada Hrvatski nogometni savez odobri raspolaganje nekom njegovom fotografijom, tada to radi s njim u dogovoru mnom ili on daje odobrenje.

29. Valja naglasiti da iz tužiteljevog iskaza, kao i iz dokumentacije u spisu, sud nije mogao utvrditi visinu tužbenog zahtjeva, odnosno zahtijevanu naknadu za neovlašteno korištenje slijedom čega je na tužiteljev tuženikov prijedlog tijekom postupka izveden dokaz vještačenjem po stalnom sudskom vještaku za fotografiju, intelektualno vlasništvo i autorska prava Davoru Horvatu na okolnost uobičajene naknade koja se isplaćuje za korištenje predmetne autorske fotografije na način opisan u tužbi. (Nalaz i mišljenje, list 89.-97. spisa, 114.-118. spisa).

30. U Nalazu, a u odnosu na utvrđivanje visine naknade, vještak navodi da je svaki autor slobodan samostalno odrediti vrijednost vlastitog autorskog djela te dogovoriti visinu autorske naknade za reprodukciju istoga međusobnim pregovorom i dogovorom sa zainteresiranim nakladnicima ili stranama, i to za svako pojedinačno korištenje svojeg autorskog djela. Pri određivanju naknade za korištenje važno je u obzir uzeti važnost samog autora fotografije, učestalost motiva kao i pristupačnosti motiva fotografije drugima autorima, tj. je li isti motiv bio ili je još uvijek dostupan drugim autorima. Bitan je i kulturološki te simbolički utjecaj koji bi sama fotografija mogla imati na društvo i kulturu. Valja uzeti u obzir i medij te način na koji je sama autorska fotografija objavljena. Tužitelj, kako sam navodi u tužbi, djeluje na fotografskom tržištu kao foto reporter čiji se rad uglavnom svodi na fotografiranje događaja vezenih uz sport i sportska borilišta, a posebno se ističe njegov rad kao službenog fotografa Hrvatskog nogometnog saveza, što potvrđuje velik broj fotografija koje potpisuje, a koje se s lakoćom mogu pronaći na raznim Internet stranicama i portalima koji se bave temom nogometa. Njegovo ime kao autora redovito se ističe uz ime Hrvatskog nogometnog saveza (HNS) pa se s lakoćom može utvrditi njihova međusobna povezanost (Slike 1 i 2 prikazane u Nalazu i mišljenju).

31. Vještak motiv predmetne fotografije, portret nogometaša Maria Mandžukića i Luke Modrića na nogometnom stadionu, ne smatra ekskluzivnim s obzirom na to da se isti motiv s lakoćom može pronaći na fotografijama drugih autora dok se čak u dva slučaja fotografije istog motiva vežu uz sličan naslov novinskog članka (Slike 3 i 4 Nalaza i mišljenja) kao što je naslov koji tužitelj navodi u tužbi. Motiv je evidentno često bio dostupan

drugima autorima ponekad i istovremeno. S obzirom na navedeno vještak smatra da predmetna fotografije ne može postići značajno veću tržišnu cijenu na osnovi svoje ekskluzivnosti.

32. Vještak nadalje navodi kako u određivanju tržišne cijene reporterske fotografije za objavu u tiskanim i elektroničkim medijima treba uzeti u obzir da na istu već godinama utječe prisutnost fotografskih agencija koje stalno upošljavaju fotografe, plaćaju im honorarno da odrade snimanja ili jednostavno otkupljuju autorske fotografije tzv. slobodnih fotografa (eng. freelance) kako bi ih potom uz naknadu ustupali krajnjim korisnicima. Tuženik je tijekom postupka predložio da sud traži od agencija Pixell d.o.o. i Hanza media d.o.o očitovanje o cijenama koje te agencije naplaćuju za objavu fotografija poput predmetne fotografije za objavu uz novinski članak. U dopisima agencija koji se nalaze na stranicama 77. i 78. predmetnog spisa agencija Pixell d.o.o. navodi tržišnu cijenu od 20€ + PDV dok agencija Hanza media d.o.o. navodi cijenu od 35€ +PDV za fotografiju iz onoga što nazivaju „dnevni servis“, dok fotografija iz onoga što navode pod nazivom „premium ili specijal“ ima cijenu od 70€ + PDV, za način korištenja kako je opisano u tužbenom zahtjevu.

33. Vještak smatra da cijene koje su oba pravna subjekta navela u svojim, određuju cijenu koju agencija naplaćuju svojim krajnjim korisnicima za objavu u medijima, a ne navode cijenu koju agencija plaćaju fotografima za prenošenje imovinskog autorskog prava vlastitih autorskih fotografija. U pravilu agencija će fotografiju od autora otkupiti jednokratno, dok istu krajnjim korisnicima može uz naknadu ustupiti i više puta. Otkupne cijene koje agencija plaćaju bez obzira da li se radi o ugovoru o djelu, autorskom ugovoru, honoraru za snimanje ili sl. zasigurno su više od onih koje se višekratno naplaćuju krajnjim korisnicima za objavu. Vještak stoga smatra da iskazane cijene u dopisima koji prileže predmetnom spisu nisu dobro mjerilo određivanja uobičajene naknade za način korištenja kako je tuženik koristio predmetnu fotografiju.

34. U međusobnom dogovoru autora kao pojedinca direktno s nakladnikom oko objave fotografije, dakle bez posrednika, autor bi zasigurno tražio višestruko višu naknadu od one koju bi naplatila agencija kada posreduje između autora i nakladnika. Pri samostalnom dogovoru i određivanju cijene autor bi svakako trebao biti svjestan prisutnosti fotografskih agencija na tržištu te donekle prilagoditi visinu naknade za korištenje vlastite fotografije kako bi bio konkurentan te u obzir uzeti trošak amortizacije fotografske opreme kao i razne manipulativne i logističke troškove poput troška puta, osiguravanja akreditacije za sportski događaj i sl. U takvoj tržišnoj poziciji ekskluzivnost, kvaliteta i potražnja jedino je što može ići autoru u korist kako bi postigao što višu cijenu. Agencije s druge strane posao uglavnom baziraju na količini fotografija koje su sposobne prodati krajnjim korisnicima, a ne toliko na sadržaj, kvaliteti ili ekskluzivnost istih, osim u rijetkim slučajevima kada se radi o fotografijama koje su kroz dulji niz godina ili zbog rijetkosti te neponovljivosti motiva postale svojevrsnim ikonama.

35. Zaključno, uzevši u obzir trenutačne trendove i cijene na fotografskom tržištu u Republici Hrvatskoj, vještak smatra kako prosječna uobičajena naknada za korištenje autorske fotografije motiva sličnog onome na predmetnoj fotografiji te na način korištenja kako je opisano u tužbenom zahtjevu iznosi 300€ + PDV.

36. Usmeno iznoseći nalaz i mišljenje, a koji je izradio kao stalni sudski vještak, Davor Horvat u cijelosti je ostao kod navoda iz pismeno izrađenog nalaza i mišljenja.

37. U odnosu na primjedbe sadržane u podnesku tuženika od 13. travnja 2026., a koje se odnose ne nesrazmjer između podataka o cijeni tužiteljeve fotografije koje su podatke dostavile agencije te stava vještaka o naknadi za korištenje predmetne fotografije, naveo je da je to objašnjeno u pismenom dijelu vještačenja, a da je to zato što obje agencije navode svoju prodajnu cijenu, odnosno cijenu koju naplaćuju nakladniku za objavu. Cijene koje fotografi naplaćuju agenciji za otkup njihovog autorskog djela su ipak znatno više zato što agencija zapravo ide na količinu prodaje iste fotografije raznim nakladnicima. To znači da ako nakladnik na primjer želi objaviti neku fotografiju, platit će tu naknadu koju agencija traži i to prema cijenama koje je agencija dostavila sudu. Ukoliko autor prodaje fotografiju agenciji ima tri opcije. Jedna je raditi za agenciju kao stalni zaposlenik agencije kada se ugovorom prenose imovinska autorska prava agenciji, druga je da radi honorarno putem ugovora, a treća je da kao slobodni fotograf prodaje tu fotografiju agenciji za jednokratnu naknadu. Treća opcija je ujedno i najskuplja. Prilikom dogovora o samoj cijeni veliku ulogu igra ugled samog autora, odnosno fotografa, kao i ekskluzivitet i neponovljivost fotografije te njena kulturološka vrijednost.

38. U odnosu na tužiteljevu primjedbu sadržanu u podnesku od 13. travnja 2026., odnosno da je vještakovo utvrđenje iz pismenog nalaza "da se fotografija ne treba smatrati ekskluzivnom s obzirom da se „isti motiv“ može s lakoćom pronaći na fotografijama drugih autora", naveo je da su u pismenom nalazu navedeni slikovni primjeri s internet poveznicama na adrese, a na kojima se pronalaze fotografije sličnog motiva istih osoba, ali drugih autora fotografije. Istaknuo je kako na sportskim događanjima postoji veliki broj fotografa raznih agencija, kao i slobodnih fotografa koji uspiju dobiti akreditaciju što znači da tužitelj tada nije bio u poziciji da može ekskluzivno snimiti tu fotografiju. Dakle, smatra da tužiteljev iskaz kako je jedini bio u mogućnosti snimiti predmetnu fotografiju nije točan jer se radilo o velikom međunarodnom nogometnom natjecanju.

39. Nadalje, u odnosu na prigovor utvrđenja da prosječna uobičajena naknada za korištenje fotografije sličnog motiva kao na fotografiji iznosi 300,00 EUR + PDV, navodi da nije uvijek moguće dostaviti materijalne dokaze poput ponuda i računa, da je vještak upoznat s tržišnom situacijom na fotografskom tržištu, da se usmeno konzultirao s više fotografa koji kao fotoreporteri rade za agencije ili kao slobodni fotografi ustupaju fotografije za naknadu agencijama, pri čemu je istaknuo da svi oni ne žele dati napismeno svoje cijene koje postižu jer to smatraju poslovnom tajnom, dok

fotografi koji rade za agenciju često i ne smiju reći za koju agenciju i za koju naknadu rade. Stoga iznos koji je odredio nije paušalan.

40. Na upit, a imajući vidu da je iskazao da autori u dogovoru s agencijama, odnosno nakladnicima znatno više naplaćuju fotografije, koliko je to znatno više, vještak je odgovorio da je to u prosjeku oko 10 puta više od prodajne cijene s obzirom da agencija računa da treba minimalno 10 puta prodati istu fotografiju kako bi ona počela ostvarivati prihod. Ako agencija zaključi da ju ne može prodati više puta, tada je neće ni kupiti. Međutim, napomenuo je da ta početna cijena jako ovisi o sadržaju fotografije.

41. Na daljnji upit, a imajući u vidu da na predmetnoj fotografiji Modrić i Mandžukić svjesno poziraju tužitelju, poziraju li također igrači na fotografijama, i na fotografijama koje je vještak uzeo radi usporedbe, odgovorio je da je netočno da oni poziraju fotografu zato što se ne radi o režiranoj fotografiji, već o dokumentarnoj fotografiji. Naime, nogometaši su snimljeni prilikom odlaska s nogometnog terena nakon završetka utakmice i čak i da su zastali da budu fotografirani, u tome trenu na utakmici s takvom medijskom pokrivenošću je uz tog fotografa zasigurno bilo još fotografa koji su to fotografirali.

42. Imajući u vidu da je vještak utvrdio da je tužitelj službeni fotograf Hrvatskog nogometnog saveza, na upit kako je tu činjenicu vrednovao u utvrđivanju iznosa naknade i mogućnosti snimanja fotografije, odgovorio je da je u pismenom nalazu ustvrdio da se ime autora redovito ističe uz ime Hrvatskog nogometnog saveza pri potpisivanju samih fotografija u objavi. S obzirom da je pri određivanju naknade važno uzeti u obzir i samog autora fotografije, u konzultacijama s drugim sportskim fotografima kao relevantne iznose koje je saznao uzeo je od onih fotografa koje smatra jednako važnim autorima.

43. Na upit, a imajući u vidu da je tužitelj prema nagodbi s HRT-om koja prileži spisu naplatio 5.000,00 EUR za neovlašteno korištenje dvije fotografije slične tematike, je li ta naknada relevantni tržišni pokazatelj naknade koju tužitelj za svoje fotografije postiže na tržištu, vještak je odgovorio da je pročitao tu nagodbu, ali je ne smatra relevantnom u ovom slučaju pri određivanju tržišne vrijednosti fotografije jer se radi o različitim vrstama nakladnika. Znači, jedno je dnevni tisak i portali, a drugo su nakladnici za radio televizijsko emitiranje te se tu radi o raznom broju korisnika, različitom načinu financiranja tih nakladnika i različitom načinu objave same fotografije. Kao što je naveo u pismenom nalazu, svaki autor slobodan je s nakladnikom pregovarati cijenu svojeg autorskog rada neovisno od slučaja do slučaja. Nije isto da li je fotografija korištena u televizijskoj emisiji koju je moglo gledati više milijuna gledatelja, ali je prikazana jednokratno ili se nalazi na portalu nakladnika gdje je stalno dostupna, ali ne toliko velikom broju ljudi.

44. Prema ocjeni ovog suda, nalaz i mišljenje stalnog sudskog vještaka u gore navedenom dijelu, a koji se odnosi na utvrđenje ovdje prijeporne činjenice iznosa uobičajene naknade koja se isplaćuje za fotografiju vrijednosti predmetne fotografije, u potpunosti nadomješta aktivnost suda u obavljanju

funkcije suđenja, koju funkciju sud nije u mogućnosti ostvariti jer ne raspolaže stručnim znanjem.

45. Vještak je prema ocjeni ovog suda stručno obrazložio nalaz i mišljenje otklonivši sve prigovore tuženika te je ovaj sud u cijelosti prihvatio utvrđenje vještaka u pogledu parametara i kriterija u kojima je odredio visinu uobičajene naknade za korištenje autorske fotografije motiva sličnog onome na predmetnoj fotografiji te na način korištenja opisan u tužbi naknade, te ga stoga ovaj sud prihvaća u cijelosti kao stručan i objektivan.

46. Slijedom svega navedenog, prema ocjeni ovog suda, tužitelj u konkretnom slučaju ima pravo na naknadu za neovlašteno korištenje predmetne fotografije u iznosu od 300,00 EUR jer se radi o naknadi koju u navedenom iznosu ovaj sud ocjenjuje uobičajenom za tu vrstu korištenja. Pri tome valja naglasiti, a u odnosu na porez na dodanu vrijednost, kako je iz Ugovora o nagodbi od 21. ožujka 2023. (list 16.-17. spisa) razvidno da tužitelj nije obveznik poreza na dodanu vrijednost, a niti tužitelj tijekom postupka ne navodi suprotno.

47. Isto tako, sud je uzeo u obzir i činjenicu ponovljenog, kontinuiranog korištenja predmetne fotografije od strane tuženika bez dozvole autora, bez plaćanja autorske naknade i bez navođenja imena autora te činjenicu da se predmetna fotografija odnosno članak i dalje nalazi na poveznici https://www.vecernji.hr/sport/modric-i-mandzukic-nisu-pricali-tri-godine-objavljena-je-fotografija-koja-je-odusevila-sve-hrvate-1688237.

48. Prema ocjeni ovog suda dosuđeni iznos naknade za korištenje predmetnog autorskog djela tužitelja predstavlja okvirno mjerilo o stanju u domaćem prometu u smislu odredbe čl. 67. st. 3. ZAPSP-a kojom je propisano je primjerena i razmjerna ona naknada koja se u pravnom prometu pošteno mora dati ili odrediti u času zaključenja pravnog posla, s obzirom na vrstu i opseg korištenja autorskog djela, stvarnu ili potencijalnu gospodarsku vrijednost stečenog prava korištenja, uzimajući pritom u obzir i potencijalni ili ostvareni financijski uspjeh u korištenju autorskog djela, doprinos autora ukupnom djelu, vrstu i obujam autorskog djela, trajanje korištenja, postojanje sporazuma između reprezentativnih udruženja autora i reprezentativnih udruženja korisnika kojim se utvrđuje visina primjerene i razmjerne naknade, kao i druge elemente na temelju kojih se može odrediti primjerena i razmjerna naknada, kao što su poštene tržišne prakse ili stvarno iskorištavanje djela, a sve u svezi s odredbom čl. 273. ZAPSP-a. Pri tome valja naglasiti da dopis društva Pixsell Media d.o.o. (list 77. spisa) i dopis društva HANZA MEDIA d.o.o.. (list 78. spisa), predstavljaju samo orijentir za određivanje uobičajenih naknada za određenu vrstu korištenja te isti nisu primjenjivi bez gore navedenih potrebnih parametara.

49. Nadalje, prema ocjeni ovog suda, tužitelj također ima pravo na naknadu za korištenje predmetnog autorskog djela tužitelja u dvostrukom iznosu od uobičajene naknade. Naime, iz odredbe čl. 183. st. 1. ZAPSP-a proizlazi da onaj čije je imovinsko pravo povrijeđeno namjerno ili krajnjom nepažnjom ima pravo zahtijevati naknadu u dvostrukom iznosu od ugovorene (penal),

a ako nije ugovorena, od odgovarajuće uobičajene naknade i to od osobe koja je njegovo pravo povrijedila namjerno ili krajnjom nepažnjom.

50. Stajalište je ovog suda da je tuženik, kao pravna osoba koja je u svom poslovanju dužna postupati s povećanom pažnjom, objavivši spornu fotografiju bez da je od tužitelja ishodio odobrenje, odnosno regulirao autorska prava u pogledu iskorištavanja iste, krajnjom nepažnjom povrijedio autorsko pravo tužitelja. Naime, tuženiku je moralo biti poznato da je njegovo postupanje protivno zakonu te neovlašteno pa stoga tuženik u konkretnom slučaju nije postupio s povećanom pažnjom odnosno pažnjom dobrog stručnjaka (čl. 10. st. 2. Zakona o obveznim odnosima, Narodne novine broj: 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 126/21, 114/22, 156/22, 145/23 i 155/23; dalje: ZOO).

51. Slijedom svega navedenog, prema ocjeni ovog suda, tužitelj ima pravo na naknadu za neovlašteno korištenje u iznosu od 600,00 EUR jer se radi o naknadi koju u navedenom iznosu ovaj sud ocjenjuje uobičajenom za tu vrstu korištenja pa je na temelju odredbe čl. 26., čl. 28., čl. 32., čl. 30., čl. 46., čl. 273. i čl. 281. ZAPSP-a odlučeno kao u t. I. – III., V. i VIII. izreke ove presude, dok je tužiteljev zahtjev za isplatu daljnjeg iznosa od 2.400,00 EUR na ime naknade materijalne štete ovaj sud ocijenio neosnovanim slijedom čega je odlučeno kao u t. VI. izreke ove presude.

52. Tijek zakonske zatezne kamate na materijalnu štetu određen je u skladu s odredbom čl. 1086. ZOO-a prema kojoj se obveza naknade štete smatra dospjelom od trenutka nastanka štete. S obzirom da je tužitelj zahtijevao zakonske zatezne kamate od kasnijeg dana odnosno od 29. lipnja 2023., tužitelj ima pravo na zatezne kamate od datuma od kojih je iste i zahtijevao pa do isplate i to po stopi propisanoj čl. 29. st. 2. ZOO-a koja se odnosi na ostale odnose s obzirom da se u konkretnom slučaju ne radi o odnosu koji je proizašao iz trgovačkog ugovora ili ugovora između trgovca i osobe javnog prava.

53. Nadalje, u odnosu na tužiteljev zahtjev za naknadom neimovinske štete zbog povrede moralnih autorskih prava, sud je ocijenio vjerodostojnim, životnim, logičnim i istinitim tužiteljev iskaz u kojem je odnosu na neimovinsku štetu naveo da se osjećao „grozno“ kada je vidio da je predmetna fotografija objavljena bez njegovog potpisa kao autora te da Večernjem listu u posljednjih deset godina nije bilo prvi put da objavljuju njegove fotografije bez dopuštenja.

54. Autor ima prvo biti priznat i označen kao autor djela (čl. 28. st. 1. ZAPSP-a), a osoba koja javno koristi autorsko djelo dužna je pri svakom korištenju naznačiti autora, osim ako autor u pisanom obliku izjavi da ne želi biti naveden ili ako način pojedinog javnog korištenja autorskog djela onemogućava navođenje autora (čl. 28. st. 2. ZAPSP-a), a što međutim ovdje nije slučaj. Na opisani način tuženik je povrijedio moralna prava tužitelja kao autora pa se zbog te povrede dosuđuje pravična novčana naknada. Ta pravična novčana naknada ne predstavlja ekvivalentnu novčanu nagradu već satisfakciju za učinjene povrede izraženu u novcu te mora biti unutar konteksta prostora i vremena u kojem živimo. Prilikom

odlučivanja o visini pravične novčane naknade ovaj sud je uzeo u obzir karakter učinjene povrede, značenje povrijeđenog dobra, cilj kojemu služi ta naknada, ali i to da se njome ne pogoduje težnjama koje nisu spojive s njezinom naravi i društvenom svrhom (čl. 1100. ZOO-a u vezi s čl. 280. ZAPSP-a). Prema ocjeni ovog suda, iznos od 200,00 EUR predstavlja pravičnu novčanu naknadu s obzirom na gore opisani značaj predmetne fotografije te prilike u kojima je snimljena pri čemu ovaj sud smatra da navedeni iznos predstavlja primjerenu satisfakciju u konkretnom slučaju posebice imajući na umu da je tuženik pravna osoba koja se bavi izdavačkom djelatnošću te od koje se očekuje povećana pažnja u ispunjavanju obveza iz profesionalne djelatnosti, dok je tužiteljev zahtjev za isplatu daljnjeg iznosa od 700,00 EUR na ime naknade nematerijalne štete zbog povrede moralnih prava autora ovaj sud ocijenio neosnovanim.

55. Slijedom navedenog na temelju gore navedenih odredba ZAPSP-a odlučeno je kao u točki IV. i VII. izreke presude. Na dosuđeni iznos naknade neimovinske štete tužitelj ima pravo i na zatezne kamate u skladu s odredbom čl. 1103. i čl. 29. st. 1. ZOO-a, odnosno od dana podnošenja zahtjeva, i to po stopi u skladu s odredbom čl. 29. st. 2. ZOO-a, za ostale odnose. Valja naglasiti da tuženik tijekom postupka nije osporio da mu je tužitelj 29. lipnja 2023. uputio zahtjev za plaćanjem autorske naknade za neovlašteno korištenje predmetne fotografije.

56. Nadalje, odredbom čl. 283. ZAPSP-a propisano je da nositelj prava čije je pravo iz tog Zakona povrijeđeno ima pravo zahtijevati da pravomoćna presuda kojom se makar i djelomično udovoljilo njegovu zahtjevu usmjerenom na zaštitu toga prava bude objavljena u sredstvima javnog priopćavanja na trošak tuženika. Sud će na prijedlog tužitelja odlučiti u kojem će sredstvu javnog priopćavanja presuda biti objavljena te hoće li se objaviti cijela presuda ili njezin dio. Odluči li sud da se objavi samo dio presude, mora se objaviti barem izreka, kao i onaj dio presude iz kojeg je vidljivo o kakvoj se povredi radi i tko je povrijedio odnosno pravo.

57. Prema ocjeni ovog suda, svrha koja se gore navedenom odredbom postiže može se u konkretnom slučaju ostvariti samo objavom izreke ove presude na teret tuženika slijedom čega je odlučeno kao u t. V. izreke ove presude, dok je predmetni zahtjev valjalo odbiti kao neosnovan u dijelu kojim tužitelj zahtijeva objavu cijele presude u formatu preko cijele stranice, slijedom čega je odlučeno kao u t. VIII. ove presude.

58. U odnosu na tuženikovo pozivanje na odredbu čl. 201. ZAPSP-a, valja naglasiti da je navedenom odredbom propisano da je dopušteno, bez odobrenja nositelja prava i bez plaćanja naknade, u opsegu potrebnom za izvješćivanje javnosti o tekućim događajima, putem tiska, radija, televizije ili na druge načine, umnožavanje, distribuiranje te priopćavanje javnosti, uključujući činjenje dostupnim javnosti: autorskih djela i predmeta srodnih prava koji se pojavljuju kao sastavni dio tekućeg događaja o kojem se javnost izvješćuje, pod uvjetom da se koriste u opsegu koji odgovara svrsi i načinu izvješćivanja o tekućem događaju, objavljenih novinskih članaka i fotografija, radijskih i televizijskih priloga te drugih audiovizualnih snimki o tekućim političkim, gospodarskim ili vjerskim pitanjima, koji su objavljeni u

drugim sredstvima javnog priopćavanja, pod uvjetom da prava za takva korištenja nisu izričito pridržana u odnosu na ovo sadržajno ograničenje i da se autorsko djelo ili predmet srodnog prava koristi u opsegu koji odgovara svrsi i načinu izvješćivanja te javnih političkih, vjerskih i drugih govora održanih u tijelima državne ili lokalne vlasti, vjerskim ustanovama ili prilikom državnih ili vjerskih svečanosti te izvadaka iz javnih predavanja. Stavkom 2. navedenog članka propisano je da je u svim slučajevima iz stavka 1. tog članka potrebno navesti izvor i autorstvo djela, ako je to moguće s obzirom na način korištenja.

59. Prema ocjeni ovog suda, uvidom u novinski članak te predmetnu fotografiju, ne radi se o objavi kao sastavnom dijelu izvješćivanja javnosti o tekućim događajima u smislu gore citirane odredbe čl. 201. st. 1. ZAPSP-a.

60. Zaključno, u odnosu na od strane tuženika istaknuti prigovor suviše naznačene vrijednosti predmeta ovog spora, sud je istu raspravnim rješenjem od 24. ožujka 2025. temeljem odredbe čl. 40. st. 3. ZPP-a odredio u iznosu od 3.700,00 EUR jer po mišljenju ovog suda vrijednost predmeta spora koju je tužitelj naznačio u tužbi u odnosno u iznosu od 3.700,00 EUR nije suviše visoko naznačena imajući u vidu da se ne radi o pet različitih tužbenih zahtjeva, a kako to tvrdi tuženik, već se radi o tužbenim zahtjevima koji se temeljem odredaba ZAPSP-a postavljaju prilikom tužbi radi povrede imovinskih i neimovinskih prava autora, te su iznosi zatraženih naknada u ovisnosti s utvrđenjima povrede.

61. Nadalje, u odnosu na zahtjev tužitelja i tuženika radi naknade troškova ovog parničnog postupka, sud je odluku o istom donio primjenom odredbe čl. 154. st. 2. i čl. 155. ZPP-a. Naime, uzevši u obzir da je tužitelj uspio u ovom postupku u odnosu na t. I. i II. tužbenog zahtjeva, da je djelomično uspio u odnosu na t. II., IV. i V. ovaj sud smatra da iz razloga pravičnosti svaka strana treba snositi svoje troškove postupka. Slijedom navedenog odlučeno je kao u t. IX. izreke presude.

Zagreb, 27. listopada 2026.

SUDAC :
Aleksandra Gumzej

Dokument je elektronički potpisan:
ALEKSANDRA GUMZEJ
Vrijeme potpisivanja:
27-10-2026
11:51:30

DN:
C=HR
O=TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU
2.5.4.97=#130D485233373338383138383737 32
L=ZAGREB
S=GUMZEJ
G=ALEKSANDRA
CN=ALEKSANDRA GUMZEJ

Uputa o pravnom lijeku:
Protiv ove presude stranke mogu izjaviti žalbu u roku od 15 (petnaest) dana od dana primitka pisanog otpravka presude, odnosno od dana objave presude ukoliko uredno pozvana stranka nije pristupila na ročište za objavu, i to u dva primjerka za sud i po jedan primjerak za svaku protivnu stranu. Žalba se podnosi Trgovačkom sudu u Zagrebu, a o žalbi odlučuje Visoki trgovački sud Republike Hrvatske.

Broj zapisa: **9-3088f-3cfe5**

Kontrolni broj: **0b133-1a1b7-88d41**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=ALEKSANDRA GUMZEJ, L=ZAGREB, O=TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:
https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.